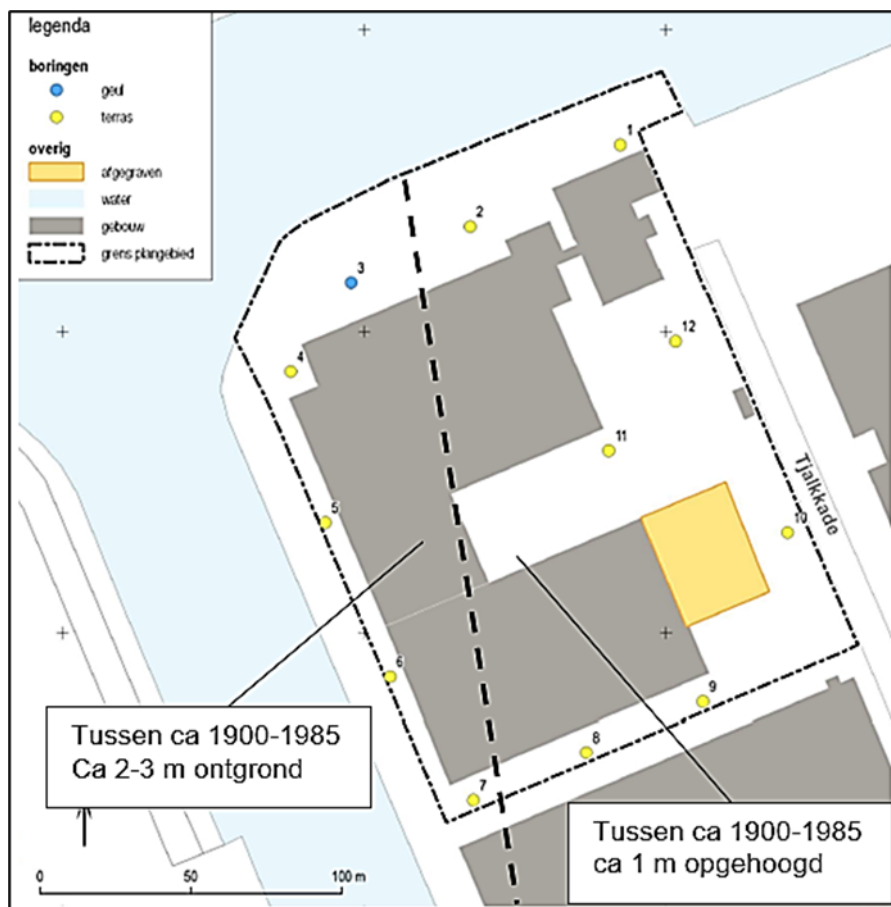


Aanvullend onderzoek van historisch kaartmateriaal (met name de zogenaamde Rivierkaart uit 1933-1960 en 1849-1856) maakt duidelijk dat in het verleden binnen het plangebied ingrijpende bodemversturende werkzaamheden zijn uitgevoerd.

Onderstaan kaartje toont dit schematisch:

-De zone links (ten westen) van de stippellijn is 2 tot 3 m ontgrond t.b.v. zandwinning

-De zone rechts (ten oosten) van de stippellijn is ongeveer 1 m opgehoogd.



De stippellijn is de grens tussen oorspronkelijk hoge gronden ten westen en laag gebied ten oosten ervan. De ontgronding is deels rond 1900 uitgevoerd en deels bij aanleg van de haven rond 1985. Het ophogen van de lage zone is waarschijnlijk rond 1985 gebeurd.

Dit grondwerk verklaart de twijfel in het onderzoeksrapport over de mate van gaafheid van het bodemprofiel en daarmee de archeologische verwachting. Voor de prehistorie concluderen de onderzoekers uiteindelijk dat de verwachting laag is en voor de latere perioden neigt men naar handhaven van de (middel)hoge verwachting. Tevens ziet men echter ook dat de boorprofielen moeilijk te duiden zijn en niet overtuigend tot het advies leiden.

Wat niet in het rapport is meegenomen is het essentiële gegeven dat meer dan de helft van het plangebied vanaf ca. 1990 geleidelijk is bebouwd. Ter plaatse van de bebouwing is zonder meer geen archeologische verwachting meer aanwezig. Wel wordt gewezen op de verdiept aangelegde de laad- en losdocks (gele vlak op de afbeelding), waar geen verwachting meer geldt.

Alles overziend is de mogelijkheid op het doen van kansrijk archeologisch vervolgonderzoek (d.m.v. proefsleuven) uiterst gering. Het, zekerheidshalve, toch uitvoeren van dergelijk gravend onderzoek is dan ook niet proportioneel.